म.भा.टी. 🔭 सद्यस्कारां एकाहसाध्यां इष्टिपाजापत्यां त्रैधातवींवा सर्ववेदसदक्षिणां सर्वान्वेदान्सदक्षिणानित्यपपाठः ॥ २३॥ आत्मयाजीजीवच्ळाद्धादिकत्आत्मरतिरात्मनिष्ठः संधिरार्षः आत्मकीड अञात्मसंश्रयश्वनतुह्मयादिकीडोराजाबाश्रयः ॥ २४ ॥ तीव्रतरवेराग्याभावेतुपक्षांतरमाह साबस्कारान्सबएविकयंतेतान्ब्रह्मयज्ञादीन् इष्टीश्वदर्शपूर्णमासमित्रविदादीः ताभिस्तावबजेत्यदैवयस्मिजेव 🕌 🛊 कालेयाजिनांयज्वनांयज्ञात्कर्ममयादन्याआलनीज्याआलयज्ञोयोगाभ्यासःप्रवर्ततेतावदेवतान्कुर्यादित्यर्थः यथोक्तंभगवता आरुरुक्षोर्मुनेर्योगंकर्मकारणमुच्यते योगाहृद्धस्यतस्यैवशमःकारणमुच्यतः 🕌 🛣 ॥१०६॥ 📲 ति ॥ २५॥ आत्मनीज्यायाः स्वरूपमाह त्रीनिति स्दयंगाईपत्योमनोन्वाहार्यपचनआस्यमाहवनीयइतिवैश्वानरिवद्योक्तप्रकारेणआत्ममोक्षणाहे हपाताविधआत्मनिदेहेएवामीन्यजेत्प्राणाग्निहोत्रविधि 🚆 ना तबद्रक्तंत्रथममागच्छेत्तद्धोमीयंसयांत्रथमामाइतिजुद्धयात्तांजुद्धयाताणायस्वाहेत्यादिश्रुतेर्यजुषउच्चारणानंतरंपंचपासान्त्राश्रीयात्षद्धा अकुत्सयन्अन्नमनिंदन् ॥ २६ ॥ वाप्यवापयित्वा ॥ २७ ॥ 🕌

चतुर्थेचायुषःशेषेवानप्रस्थाश्रमंत्यजेत्॥सद्यस्कारांनिरूप्येष्टिसर्ववेदसद्क्षिणां॥२३॥आत्मयाजीसोत्मरतिरात्मकीडात्मसंश्रयः॥आत्मन्यप्रीन्समारो व्यत्यकासर्वपरिग्रहान्॥ २४॥ साद्यस्कांश्रयजेद्यज्ञानिष्टीश्रवेहसर्वदा॥ यदैवयाजिनांयज्ञादात्मनीज्याप्रवर्तते॥ २५॥ त्रींश्रवाग्नीन्यजेत्सम्यगात्मन्येवा त्ममोक्षणात्॥ प्राणेभ्योयजुषःपंचषट्प्राक्षीयाद्कुत्सयन्॥ २६॥केशलोमनखान्वाप्यवानप्रस्थोमुनिस्ततः॥ आश्रमादाश्रमंपुण्यंपूतोगच्छतिकर्मभिः॥ ॥ २०॥ अभयंसर्वभूतेभ्योद्वायःप्रवजेद्द्जः॥ लोकास्तेजोमयास्तस्यप्रेत्यचानंत्यमश्रुते॥ २८॥ सुशीलवत्तोव्यपनीतकल्मषोनचेहनामुत्रचकर्तुमीहते॥ अरोषमोहोगतसंधिविग्रहोभवेदुदासीनवदात्मविन्नरः॥ २९॥ यमेषुचैवानुगतेषुनव्यथेत्स्वशास्त्रसूत्राहुतिमंत्रविक्रमः॥ भवेद्यथेष्टागतिरात्मवेदिनिनसं श्योधर्मपरेजितेंद्रिये॥ ३०॥ ततःपरंश्रेष्ठमतीवसद्गणैरधिष्ठितंत्रीनधिवत्तिमुत्तमं ॥ चतुर्थमुक्तंपरमाश्रमंश्रणुप्रकीर्त्यमानंपरमंपरायणं ॥ ३१॥ इति श्रीमहाभारतेशांति॰मोक्ष॰शुकानुप्रश्नेपंचचत्वारिंशद्धिकद्दिशततमोऽध्यायः॥२४५॥ ॥ । । । । ।।

॥ २८ ॥ नचेहनामुत्रचइहलोकनिमित्तंपरलोकनिमित्तंवाकर्त्तुकर्मानुष्ठातुमीहतेइच्छिति ॥२९॥ यमेषुअहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिपहाख्येषु चात्शौचसंतोषतपःखाध्यायेश्वरप्रणिधानाख्येषुनियमेषु 📲 स्वशास्त्रेति स्वस्यसंन्यासिवधेःशास्त्रंतत्रस्थंस्त्रतंरुोकानिमंरुोकममुंचपरित्यज्यात्मानमन्विच्छेदित्येवंह्नपं आहुतिमंत्रःशिखांयज्ञोपवीतमित्येतत्सर्वभूःस्वाहेत्यप्सुपक्षिप्येतिश्रुतिनिर्दिष्टः तत्रउभयत्रापिविक 🕌 🛣 मःपराक्रमोयस्यसतथा यथेष्टाचिरजीवितावासद्योमुक्तिर्वाङ्च्छ्याभवतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ त्रीनाश्रमानपेक्ष्याधिष्ठितमधिकत्वेनस्थितं यतोधिवृत्तिअधिकाशमाद्यात्मिकावित्तर्यस्मिस्तं परमं मोक्षहेतुत्वात्.॥ ३१॥ इतिशांति ॰ मो ॰ नै ॰ भा ॰ पंचचत्वारिंशदिधकद्विशततमो ६ ध्यायः ॥ २४५॥